



DERDE JAARGANG - NUMMER: 24 - FEBRUARI 2021

In dit nummer onder andere:

- * Eeuwenoude band zeevarenden met zeedieren.
- * Het schip van de maand: het ms 'Musi Lloyd'.
- * Men kan nog inschrijven voor de Lloyd-sweater.
- * Korte berichten en 'Flessenpost'.
- * Aanmeren zonder walpersoneel.
- * Uit het Lloyd-deken-tijdperk.
- * Foto-upgrade van de maand.



*De drie 'Ketelbinken', oftewel 'Dekjongens' van het ss Ampenan doen de afwas:
Vlnr: Kees Dillemans, Rinus van Dijk en Huub Litsenburg - 1958. Deze 'boys'
zouden nu bijna 80 jaar oud (kunnen) zijn!*

COLOFON

'LLOYD - MAIL'

Eindredactie: Ed van Lierde

Tekstcorrectie:

Josje van Lierde-Olivier

Uitgever:

Ed van Lierde - Netersel

Telefoon: 0497 - 840999

E-mail: Lloydexpo19@gmail.com



KATA PENGANTAR

Zonder de Pastoor of de Dominee te willen uithangen, zou ik u, althans de vele oud-zeevarenden onder de lezers, willen terugnemen naar het leven aan boord dat als vanzelfsprekend goed gestructureerd verliep. Dat gestructureerde gaf een houvast, tegelijkertijd een gevoel van veiligheid. Om een succesvolle reis te maken en weer veilig thuis te komen, hadden we elkaar gewoon nodig, iemand die daar niet aan meedeed, werd vanzelf, soms hardhandig, gecorrigeerd.

Die vanzelfsprekendheid van toen, lijkt tegenwoordig iets dat alleen maar op andere planeten van toepassing is. Is dat wellicht de reden waarom wij ons nu, in coronatijd, zo ergeren aan het gedrag van degenen die onze generatie direct of indirect heeft opgevoed? Een tsunami aan kreten als "samen zijn we verantwoordelijke", "samen zijn we sterk", "wij zijn klaar met het virus, maar het virus niet met ons" zijn slechts goed bedoelde woorden, die gevolgd zouden moeten worden door efficiënte daden en laat nu juist die daadkracht en zeker de kwaliteit daarvan een structureel lachertje zijn geworden.

Zijn de oer-Hollandse kwaliteiten die in een eeuwenlang en succesvol koopman- en zeemanschap liggen, zomaar verdwenen? Om in Rotterdam te blijven wanneer geldt weer "Geen woorden, maar daden?" Deze markante coronatijd houdt grote gevaren in zich, maar biedt ook de mogelijkheden voor een gigantisch leermoment. Het er van leren lijkt echter erg ver weg in onze steeds associelere maatschappij! Wat ons rest, is terug in onze bubbel, terug naar ons micro-niveautje, de polderaars oeverloos laten doorzeveren en de verwende ruggengraatlozen zich niets van de maatregelen aan laten trekken en sorryzo is het toch nog een preek geworden, fijn want ik zit al een jaar opgesloten en het moest er even uit.

Ed van Lierde



ONS COMITÉ VAN AANBEVELING

De leden van het Comité van Aanbeveling verbinden hun eigen, goede naam aan het Lloyd-Atelier. Hiermee willen zij de belangrijkheid van het onderwerp (de Koninklijke Rotterdamse Lloyd en al haar voorgangers in relatie tot de vaart op Nederlands Indië) onderstrepen. Zij geven hiermee tevens aan dat de poging van het Lloyd-Atelier het genoemde onderwerp uit de vergetelheid te houden, bij haar in goede handen lijkt. Momen-teel bestaat het Comité uit de volgende leden (alfabetische volgorde):



Mr. Hein van Ameijden

Algemeen directeur Damen-Schelde
Naval Shipbuilding te Vlissingen.



Gerard Cox

Acteur, zanger, scenarioschrijver,
cabaretier, columnist te Rotterdam.



Wieteke van Dort

Actrice, zangeres, cabaretière te
Den Haag.

Even los van de vele dieren die als lading aan boord van onze Lloydschepen werden vervoerd en waarmee meestal een aardige band werd opgebouwd, zijn er natuurlijk ook dieren die stiekem meereisden verstekelingen aan boord dus, zoals muizen, ratten, kakkerlakken en daar houdt het een beetje, wat insecten betreft, mee op. Dierlijke verstekelingen kun je moeilijk om hun paspoort vragen! Kan wel! Maar het zou echt schrikken zijn als ze inderdaad een paspoort zouden laten zien. Nee, deze dieren-categorieën laten we even links liggen, het gaat hier namelijk om zeedieren die, op een enkele uitzondering na, eigenlijk best wel nieuwsgierig zijn naar die grote, stalen gevaarten, die met een behoorlijke vaart en met donderdend gebonk onder water hun weg door de oceanen zoeken.



1. De 'Albatros', de machtige 'Oceaanzwever'

De 'Zwervende albatros' en de 'Zuidelijke Konings albatros' behoren tot de grootste vliegende vogels met een vleugelspanwijdte tot maar liefst 3,5 meter. Geen enkel dier kan zo goed van windkracht en thermiek gebruikmaken, zo kunnen zij zonder ook maar één slag met de vleugels te maken, honderden zeemijlen vliegen. Toen ik als Stuurmansleerling met de Schelde Lloyd, midden op de oceaan, een opschep-kiekie van mezelf voor thuis wilde laten maken, voelde ik tijdens het zogenaamde 'zonnetjeschieten', jawel met uniformpet op! dat ik niet alleen was en op m'n vingers werd gekeken, daar bedoelde ik niet de fotograaf mee! Toen ik opzij keek, schrok ik van het enorme beest dat mij al zwevend aandachtig zat te bekijken zo'n grote vogel had ik nog nooit gezien. Zeker drie meter vleugel had ik toen ingeschat!

2. De 'Dolfijn', de slimmerik van de wereldzeeën

Echte vrienden zijn onze 'Kings of Ocean currents', de levendige en superintelligente dolfijnen. Als je ziet hoe ze heel lang met plezier hoog uit de boeg golf van een zeeschip springen en zich dan liefst ook nog plat op het water laten vallen, dan geeft dat een echt contact-gevoel. Mogelijk is dit een van de slimme dingen van deze rakker, want door zich zo hoog uit een boeg golf plat te laten vallen, raakt de dolfijn z'n vervelende waterpokken kwijt. Dolfijnen die met je schip meezwemmen geven je een gevoel van (helaas) kortstondige kameraadschap en zoals ik dat dikwijls tijdens mijn oceaanwacht heb ervaren, zie je ze dan eigenlijk ook niet graag vertrekken. Ik heb in India en in Nieuw Zeeland met dolfijnen mogen zwemmen. In India spontaan in m'n eentje, in Nieuw Zeeland onder begeleiding, ook enerverend!



3. De 'Vliegende vis', het wonderkind van de zilte tropenwateren

Als je als 'veredelde haring' te veel vijanden onder water hebt, ga je gewoon vliegen oftewel uit het water springen en een stukje zweven. Ja, dat betekent dat deze vis echte vleugels heeft en soms, bij onstuimig tropenweer, aan dek wordt geworpen. Meestal zijn de 'pechvogels' dan al dood en worden ze door een bemanningslid, die de nodige vaardigheden daarvoor had, vereeuwigd door hem op te zetten! Dat gebeurde als volgt: buik opensnijden, darmen er uit halen, echte zware 'Van Nelle Shag' er weer instoppen, dichtnaaien, mooi plankje maken, vliegende vis met zijn buik op het plankje leggen, vleugels spreiden en met spelden aan de uiteinden vaszetten, het geheel laten drogen (de zware shag doet z'n werk!), indien gedroogd de zaak vernissen en klaar is Kees.



4. De 'Walvis', de grootste uit de magische onderwaterwereld

De walvisachtigen zijn de grootste, in het water levende, zoogdieren en geven communicatiegeluiden zoals dolfijnen dat ook doen. Hoewel walvisachtigen in alle oceanen voorkomen, geven de meeste soorten de voorkeur aan koudere wateren. Vooral de grote jongens en meiden met baleinen kiezen voor koud water omdat daarin grotere hoeveelheden klein 'zeefbaar' voedsel beschikbaar is. Door overbevissing (bejaging) zijn veel walvissoorten sterk in aantal achteruitgegaan. Jacht op de grootste walvissen is tegenwoordig daarom volgens internationale afspraken verboden. De walvis blijft door zijn enorme omvang tot de verbeelding spreken en de vele momenten waarop zeevaarders hem of haar mogen ontmoeten wordt met respect naar ze gekeken en omgekeken. Dat was in de tijden van de roemruchte walvisvaarder 'Willem Barentz' wel anders. Gelukkig hebben we gezien dat walvissen en dolfijnen een leven leiden dat op dat van ons mensen lijkt, dat walvisachtigen sociale dieren zijn en in hechte groepen willen leven. Wie zijn wij, ons daar mee te bemoeien?

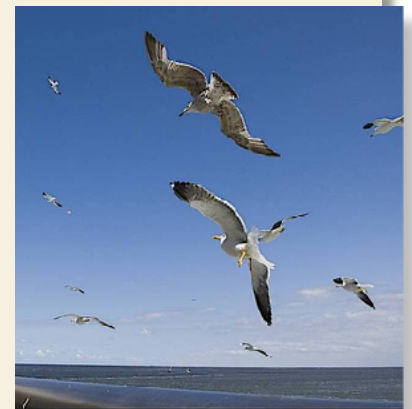


5. De 'Haai', het lenige schoffie onder de klikbakken

Haaïen behoren tot de oudste diersoorten op aarde. Ze bestaan al ruim 420 miljoen jaar en dat betekent dat ze, in tegenstelling tot de dinosauriërs, de inslag van de roemruchte planetoïde hebben overleefd. Hierboven gaf ik het al aan; de walvis is een zoogdier en de haai een vissoort, inclusief kieuwen die voor de nodige zuurstof kunnen zorgen. Hij is de 'vuilnisman' van de oceaan. Hun grootte varieert van soort tot soort, de kleine lantaarnhaai is bijvoorbeeld slechts 20 centimeter lang, terwijl de walvishaai een lengte van 18 meter kan bereiken. Haaïen komen voor in alle wereldzeeën, dus aan boord van onze Koninklijke Rotterdamse Lloyd-schepen werden ze, bij tijd en wijle, waargenomen of soms zelfs gevangen! Op de foto rechts ziet u een aantal bemanningsleden van het ss Patria poseren bij een zojuist gevangen haai van, pakweg, drie meter. De foto is genomen in 1930 en digitaal verkregen van Theo Wetselaar (vader en oom waren RL-Machinist) en vervolgens geupgrade door het Lloyd-Atelier.



Hieronder een foto uit 1991 waar ik bij Kijkduin, op flinke golven, wilde gaan boardsurfen. Niemand had mij gewaarschuwd dat dit wellicht niet helemaal een goed idee was!



6. De Zeemeeuw, het schreeuwende en stelende gezelligheidsdier

Meeuwen broeden in grote, drukke en lawaaiige kolonies. Meeuwen (met name de grotere soorten) zijn vernuftige, nieuwsgierige en intelligente vogels. Ze hebben sterke sociale structuren en complexe communicatiemethodes. Zo is in veel meeuwenkolonies defensief pestgedrag waar te nemen, waarmee potentiële vijanden op afstand worden gehouden. Sommige soorten, zoals de zilvermeeuw, hebben vaardigheden ontwikkeld om gereedschap te kunnen gebruiken. Vele soorten hebben zich op succesvolle wijze aangepast aan het menselijke milieu en zijn nu zeer algemeen in bewoonde gebieden, daar hebben ze het 'stelen' geleerd. Zeevaarders komen deze jongens voornamelijk in kustgebieden tegen. Hoogst zelden wordt er één midden op de oceaan gespot, waarschijnlijk met een zeeschip meegelift en niet goed op blijven letten?!



7. Zeevonk, de romanticus van het oppervlaktewater

'Zeevonk' is een eencellig plantje dat ontegenzeggelijk dierlijke kenmerken heeft. Voor mij is de zeevonk dus een minstens zo indrukwekkend fenomeen als de bovenstaande dieren en hoort dus, wat mij betreft, in dit illustere rijtje thuis. Zeevonk heeft geen bladgroen zoals andere planten en kan dus geen energie uit zonlicht halen. In plaats daarvan moet zeevonk andere organismen eten om te leven, zoals planktonplantjes en -diertjes en visseneitjes. Als zeevonk heftig wordt bewogen zorgt een chemische reactie ervoor dat het licht gaat uitstralen. Het oplichten is bedoeld om roofvijanden af te schrikken. Bij hogere temperaturen komt zeevonk tot bloei en zijn er grote 'wolken' van in het zeewater aanwezig. Tropisch zeewater is daarom dé plek waar je de meeste kans hebt dit verschijnsel waar te nemen. Ook dit fenomeen heb ik regelmatig vanaf de navigatiebrug mogen aanschouwen, samen met die zwoele tropenlucht en het in de verte altijd aanwezige onweer, geeft de oplichtende Zeevonk een waarachtige esotherische-, het leek soms wel, een bovennatuurlijke ervaring.

Toen ik bovenstaande zeedieren-reeks aan het beschrijven was, borrelde het idee naar boven hier een korte video over te maken. Deze video voeg ik binnenkort toe aan de Lloyd-video's waarvan ik de links, onder bepaalde voorwaarden, beschikbaar stel. U kunt deze video-links, na inschrijving, ook gratis krijgen! via e-mailadres: lloydexpo19@gmail.com



Dit schip van de maand, was het vierde schip uit de 'M'- Lloydserie en kwam als 'MUSI LLOYD' ter wereld. Haar zeven zusterschepen waren de: Maas Lloyd, Marne Lloyd, Merwe Lloyd, Mississippi Lloyd, Mersey Lloyd, Madison Lloyd en Main Lloyd. De foto hierbeneden is geupgrade/ingekleurd door het Lloyd-Atelier.

Karakteristiek en levensloop

Op 28 april 1956 werd de kiel van de Musi Lloyd gelegd (bouwnummer-754) bij scheepswerf Wilton-Fijenoord te Schiedam. Op 26 januari 1957 werd het 'Lloyd-jacht'gedoopt en tewatergelaten, op 11 en 12 juni vond de proefvaart plaats en op 14 juni 1957 werd zij opgeleverd aan de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd N.V. De Musi Lloyd ging bij de grote fusie over naar de Koninklijke Nedlloyd N.V. en werd tenslotte in 1979 verkocht aan Pacific International Lines Pt. Ltd. te Singapore. In 1982 zonk de oude Musi Lloyd ten Westen van Colombo. Slechts vier van de 37 opvarenden overleefden de ramp.

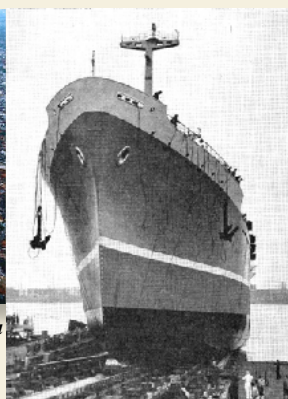


Technische gegevens

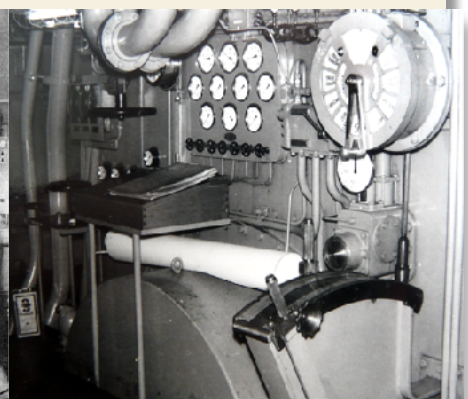
Roepletters: PGBU. Type: Vrachtschip - gesloten shelterdek met ongeveer 55 bemanningsleden en accommodatie voor 12 passagiers. Lengte over alles: 161,10 m., breedte: 20,15 m., holte: 12,22 m., diepgang: 8,84 m. Bruto tonnage: 9.723 register tons, Netto tonnage: 5.623 tons en Deadweight: 11.550 ton. Motor: Sulzer-dieselmotor, 2 tew, 9 cylinders die een totaalvermogen van 10.500 RPK opleverden. Met 1 schepsschroef werd een dienstnelheid van 18 knopen (33,3 km/uur) bereikt.



De rivier 'Musi' stroomt door Palembang-Sumatra



Tewaterlating 26 januari 1957 en doopster mej. W.P. Ruys met Kapitein B. van den Berge - 19 oktober 1957



De SULZER-manoeuvreeerstand



Foto links: Dekdienst te Port Said - 1963

"GISTEREN GAAT NOOIT VOORBLIJ!"

Foto rechts: De Civiele dienst in actie voor een Dinner Party voor de Nederlandse Ambassade te Panama - 1964



Traditioneel werden in Nederland dekens gebruikt, terwijl in landen als Duitsland en Oostenrijk dekbedden al vele jaren in zwang waren. In feite begonnen in het begin van de jaren zeventig ook in Nederland dekbedden in de mode te komen.



Bovenstaande 'blik in het deken-verleden' betekent dat bij de oude Rotterdamsche Lloyd (van 1883 t/m 1947) en de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd de kooien nog niet met dekbedden werden opgemaakt en daarom laten wij hier, uit beide perioden, een afbeelding zien van de toen gangbare dekens, die eenzelfde patroon laten zien, in beide gevallen in lichtpaarse uitvoering.

Links: de RL-deken uit de 'Ed van Lierde collectie' en rechts: een nog, door een Lloyd-bemanningslid op de Achille Lauro aangetroffen, KRL-deken.

Begin 1965 werden de onderhandelingen tussen de KRL en Flotta Lauro nog vertraagd omdat men het nog niet over (bij)zaken eens kon worden. Wellicht waren de KRL-spullen die Flotta Lauro kennelijk aan boord wilde houden het laatste obstakel?!



FOTO-UPGRADE VAN DE MAAND



Tja deze kiek brengt de 'diehards' onder ons, met de kreet: Lets Heritage! zeker in vervoering. Dit plaatje gaat verder dan nostalgie en is zo mooi geupgrade (al zeggen we het zelf!) dat we hem tegen losbandig kopiëren beschermen. Als u een beetje onderzoek op internet zou doen (heb ik al voor u gedaan!) dan ontdekt u vrij snel dat er onverbeterbare 'wappies' zijn die er niet voor schromen allerlei foto's van internet af te halen, op een briefkaart te printen om er vervolgens 'met droge ogen' geld voor te gaan vragen. Dat gaan we ze uiteraard niet al te gemakkelijk maken, jammer dat het kennelijk zo moet gaan! Overigens zijn de foto's in bijzondere gevallen, zonder deze bescherming, bij ons op te vragen.

Hoe het ook zij hierboven ziet u een bijzonder tafereel met een prachtig Lloydschip dat een tot de verbeelding sprekende naam droeg (Insulinde), vertrekkende uit schitterend Padang-Sumatra (Emmahaven) met het jaartal 1916 er aangehangen.

Wat u niet ziet, maar wat ook bijzonder is, is dat een uur voordat deze foto werd genomen de Gouverneur-Generaal van Nederlands Indië, Johan Paul Graaf van Limburg Stirum met zijn gevolg aan boord stapte. Minder mooi was het feit dat toen in 1916 de Eerste Wereldoorlog al twee jaar gaande was. Ik heb gezocht naar de reden van het bezoek en heb dat niet gevonden, over blijft dus: gissen. De Gouverneur was op 21 maart 1916 in functie getreden en waarschijnlijk deed hij een kennis-makingsrondje - Nederlands Indië en dat reizen was natuurlijk luxer met een prachtig mailschip. Het zou dus zomaar kunnen zijn geweest dat de volgende haven Belawan was of wellicht Oostwaarts, Batavia. Als je naar de uitzwaaiers kijkt, valt op dat die voor 95 % uit Indonesiërs bestonden met paraplu niet tegen de zon maar tegen het regenachtige weer. Dat kan kloppen want dit plaatje is aan het einde van de regentijd (april) genomen.





Rinus Trijsburg Jr., kleinzoon van een van de weinige Slamat-overlevenden, Johannes Marinus Trijsburg, heeft de bouw van zijn imposante Slamat-scheepsmodel, met interne verlichting, weer opgepakt. Rinus heeft weer tijd vrij om zijn nieuwe hobby op korte termijn te vervolgen. De Slamat-herdenking voor familieleden op 27 april aanstaande is zeker nog te vroeg, maar wellicht mag ik Rinus in overweging geven zich te richten op 27 april 2022. Wat zou het mooi zijn als dit model op die datum bij het Slamat-monument kan worden gedoopt. We gaan de lezer met meer foto's van de vorderingen op de hoogte houden!

CLUB: 'OUD WTK's KRL' TIMMERT AAN DE VAARWEG!

De 'oud-WTK-Club' van de Koninklijke Rotterdamse Lloyd is een podium waarop WTK's elkaar in gezelligheid plegen te ontmoeten, maar corona heeft daar al een jaar niet erg aan meege-werkt! Wellicht is daarom besloten van de nood een deugd te maken en haar leden in deze 'onmogelijke' tijd te voorzien van, met name technische, scheepsinfo. Zo heeft de Club in haar laatste twee nieuwsbrieven verslag gedaan van de oudere, Amerikaanse scheepstypen waarmee de Lloyd vlak na de Tweede Wereldoorlog heeft gevaren (zie beide afbeeldingen).

Prachtige en zeer interessante informatie die zeker bijdraagt aan het uit de vergetelheid houden van onze Lloyd. Omdat dit laatste juist bij het KRL-Museum en nu dit is weggevallen, ook bij het Lloyd-Atelier hoog in het vaandel stond/staat, is het wellicht mooi dat meer Lloyd-WTK's, die nog geen lid zijn, dit weten en dat vervolgens een reden vinden om het goede werk te steunen en straks, als corona voorbij is, ook te delen in de gezelligheid van zo'n Club van gelijkgestemden.



INSCHRIJVING 'LLOYD-SWEATER' STAAT NOG EVEN OPEN!

Al snel na het verschijnen van het januari-nummer hadden we het minimum aantal van 15 bestellingen bereikt. De lezer krijgt nog tot eind februari de gelegenheid voor een Lloyd-sweater in te schrijven, daarna gaat de order naar de drukker. Hieronder volgen nogmaals de specificaties van de Sweater.

Inschrijven?

U kunt nog een of meerdere exemplaren bestellen door een e-mail te sturen naar: lloydexpo19@gmail.com, graag met de volgende gegevens: Naam, adres, aantal sweaters plus daarbij de maat: XL, XXL of 3XL. Omdat sweaters doorgaans wat ruimer mogen zitten, lijkt het me goed **niet** voor een te kleine maat te kiezen.

Prijzen

In principe willen we aan de sweaters niet verdienen, wij zijn slechts doorgeefluik, dus inkoopprijs = verkoopprijs en die verkoopprijs is per sweater € 43,-. Verzendkosten pakketpost: € 7,25 en afhalen in Netersel uiteraard € 0,-.



Zo gaat de Lloyd-sweater er uitzien, uiteraard zonder het woord 'MUSEUM'.



Donaties

Diverse bijdragen van onze achterban zorgen ervoor dat, naast de uitgebreide arbeid die ik overigens graag in het geheel steek, er niet ook nog maandelijks sommen geld bij moeten! Dit vrijblijvende systeem zonder enige verplichting bevalt goed en zorgt er ook voor dat veel rompslomp achterwege kan blijven. In de eerste maand van het tweede coronajaar kwamen donaties van de volgende personen binnen: Jan Tanja, oud Lloyd-WTK - Theo Jansen, oud Bediende Algemene Dienst - Ton van Haastregt, oud LLOYD-Olieman - Een anonieme donateur uit de Randstad - Ronald Lagendijk, Schrijver en Lloyd - belangstellende - Hans van den Bergen, oud Lloyd- Matroos - Ria Neuerburg-de Kloe, dochter van oud Lloyd-Restaurateur Jan de Kloe - Bas Kruis, oud Lloyd-Matroos en tot slot nog een anonieme donateur uit Noord-Nederland die dat overigens al vijf keer deed!

Alle donateurs wederom hartelijk dank voor dit zeer gewaardeerde support!

Door 'voortschrijdende vaardigheden' doe ik nu ook de technische achterkant van onze website

Inschrijvers op de Lloyd-video's hebben de laatste maanden gemerkt dat de focus even niet op het monteren van films ligt. De reden daarvan is dat erg veel tijd gaat zitten in de restauratie van onze website, waarvan de inhoud bij de bestuurswisseling voor een fiks deel verdwenen was. Het vervelende is dat ik daarbij geen inhoudelijk/technische steun van Strong meer mag verwachten, maar er is goed nieuws door de omstandigheden gedwongen, ben ik zelf met de technische achterkant van de website aan het stoeien gegaan. Door uitproberen en het uitvoerig lezen van manuals is het me gelukt aan de 'Fotogalerijen van schepen' te gaan werken. Ook is het me gelukt om grotere bestanden, via een zogenaamde hyperlink, achter knoppen of afbeeldingen te zetten, bijvoorbeeld achter de covers van de LLOYD-MAILS die maandelijks uitkomen. Met name de eerstgenoemde vaardigheid levert behoorlijk wat extra werk op. "Tijd zat in Coronatijd!" kunnen we zeggen en het slechte weer van de laatste maanden geeft gelukkig ook wat meer ruimte!

'Rotterdamsche Lloyd - Roll of Honour' in haar geheel op onze website!

In het hoofdstuk ' LLOYD IN OORLOGSTIJD', sub: Tweede Wereldoorlog op onze website kunt u de 'Roll of Honour' oftewel 'Erelijst' van ongekomen Rotterdamsche Lloyd medewerkers (link: <https://lloydatelier.nl/tweede-wereldoorlog/>) vinden.

De inhoud van de LLOYD-MAIL's komen na drie maanden ook op onze website

Zoals eerder aangekondigd, zou er een moment komen dat we het E-magazine LLOYD-MAIL ook op onze website zouden gaan plaatsen. In de overweging is de wens meegenomen dat wij, ook al is het gratis, het E-magazine exclusief voor onze lezers willen houden. Maandelijks blijft daarom de lezer die zich heeft ingeschreven de LLOYD-MAIL in zijn of haar inbox ontvangen en na drie maanden wordt deze pas op de website geupload. Het betreffende hoofdstuk kunt u vinden op de volgende link: <https://lloydatelier.nl/vorige-uitgaven/> Omdat alles op onze site uiteraard digitaal is en dus gemakkelijk te kopiëren, worden bepaalde foto's van een soort 'watermerk' voorzien. Eerder gaven wij u de reden hiervoor al aan, namelijk om pure diefstal niet al te gemakkelijk te maken.

Project 'LLOYD-MAST'

Eerder was vastgesteld dat het onhandig zou zijn dit project in corona-tijd te gaan uitvoeren. Een poging daartoe zou te verwachten zijn omdat de financiering, een aantal maanden geleden al rond was. Wij wachten dus op betere tijden en dat zou zeker eerder kunnen gebeuren als 'eigenwijze' Nederlanders meer ruggengraat zouden tonen.



AANMEREN ZONDER WALPERSONEEL ?



Als zeeschepen in havens afmeren wordt de dekbemannings meestal geholpen door walpersoneel, 'Roeiers' genaamd. De roeier pakt bij aankomst de trossen aan en zet ze op holders aan de wal of op een dukdalf. Bij vertrek gooit de roeier de trossen uiteraard los.

Maar wat als er, om welke reden dan ook, geen roeiers voorhanden zijn? Ja, dan treedt 'de wet van de logica en handigheid' in werking en die geeft aan dat je zelf iets slims moet zien te verzinnen, je zou kunnen zeggen een truc waardoor een roeier niet nodig is. Op de foto hier links zien we zo'n slimme oplossing, vlak vóór de sluizen in het Canadese Wellandkanaal, dat Lake Ontario en Lake Erie verbindt.

Om de grote laadbomen niet te hoeven gebruiken, hadden de meeste schepen een aparte, kleinere boom die buitenboord kon worden gedraaid. De boom werd, in verticale zin, met een stalen kabeltje vastgezet en met twee touwlijnen kon men die boom vervolgens binnen- en buitenboord draaien. Een matroos werd, al dan niet in een 'bootmansstoeltje', met behulp van een lijn en blokje op en neer getakeld.

"Self-supporting" zouden we tegenwoordig in 'goed Nederlands' zeggen!





Deze 'Flessenpost' is bedoeld om de lezer, indien gewenst, de mogelijkheid te geven zichzelf meer te betrekken bij het 'wel en wee' van het Lloyd-Atelier. In deze rubriek is plaats ingeruimd voor meningen, vragen, overwegingen, ideeën, etc. Vanwege de beperkte ruimte kan de tekst bij meer uitgebreide reacties ingekort worden, zonder overigens aan de essentie van de inhoud te komen.

E-mail van Hubert Nijgh, bestuurslid Stichting Koopvaardij '40-'45 - 2 februari 2021

Beste Ed, hoe maak je het? Ik hoop goed. Hier in Katwijk gaat alles z'n gangetje. Sinds kort zit ik in het bestuur van Stichting Koopvaardijpersoneel 40-45. e.e.a. ten gevolge van het contact met Cees Visser die al jaren penningmeester is. Ik kijk telkens uit naar je Lloyd Mail die ik vanzelfsprekend eerst van jou ontvang maar vaak kort daarna nogmaals via voorzitter Marja Tromp. Ontvang jij ook de nieuwsbrief van de stichting? dan had je wellicht al gelezen dat ik in het bestuur gekomen ben. Ter zake: Ik bekijk regelmatig je website. Vandaag viel mij op dat op de pagina "links" geen link staat naar de website van de Stichting Koopvaardijpersoneel 40-45. Tot Slot: Graag zou ik zo'n te gekke Lloyd-sweater bestellen in de maat XXL. Ik wil je ookvriendelijk vragen of je daarvoor ruimte hebt en of je die link zou willen plaatsen. Voor de volledigheid heb ik hieronder de link toegevoegd. <https://www.koopvaardijpersoneel40-45.nl/> Bij voorbaat dank Ed. Dat was em voor nu, rest een hartelijke groet uit Katwijk en blijf gezond, Hubert Nijgh.

Antwoord e-mail van Ed - 2 februari 2021

Dag Hubert, Zoals je weet heb ik 'iets' met de Tweede Wereldoorlog in combinatie met onze Koopvaardij, met name uiteraard met de Rotterdamsche Lloyd. Dat is ook de reden dat ik lid ben van jullie club en dus jullie nieuwsbrief ontvang en 'ja' ik heb gezien dat je nu in het bestuur zit. Ik heb de link aangemaakt en eerlijk gezegd, wist ik niet beter dan dat jullie er al in stonden niet dus en dat is nu rechtgetrokken! Dank voor de bestelling van de Lloyd-sweater. Ik plaats nog een oproep in het volgende e-magazine en ga dan bestellen, ik houd je uiteraard op de hoogte. Groet en 'keep alert' want we zijn er nog niet helemaal! Ed van Lierde.



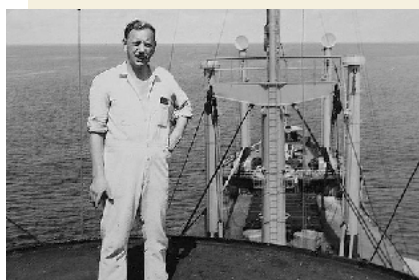
E-mail van Ad Bakker, oud Lloyd-Werktuigkundige - 4 februari 2021

Geachte redactie. Van 1954 tot 1962 heb ik als Werktuigkundige gevaren bij de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd. Mijn eerste reis was op het s.s. "Utrecht". Bram van de Veer was toen tweede WTK waar ik nog steeds contact mee heb. Vanwege mijn leeftijd moest ik eerst nog een paar maanden aan wal werken en ik werd bij de bankwerkers ingedeeld. Daar heb ik nog goede herinneringen aan. Toffe kerels, één van hen was lid van het muziekkorps. Ik zie hun gezichten nog voor me. Ook was de toenmalige personeelschef, de heer Leen van de Burg, een sympathieke man waar ik veel aan te danken heb gehad toen ik na acht jaar met varen ging stoppen. Ik ben op zoek naar foto's van toen waarop die mensen mogelijk staan afgebeeld. De heer Stalenburg van het stadsarchief verwees mij naar jullie. Ik ben tevens zeer geïnteresseerd in uw blad "Lloydmail" en wil graag lid worden. Misschien hebt u nog oude uitgaven waarover ik na betaling kan beschikken. Ik hoop dat het een en ander kan lukken waarvoor alvast mijn hartelijke dank. Hartelijk gegroet. Ad Bakker.

Antwoord e-mail van Ed op 6 februari 2021

Geachte heer Bakker, Wij hebben u op de verzendlijst van onze maandelijkse 'Lloyd-Mail' gezet. Het E-magazine is gratis en oude magazines zijn op de website te lezen onder link: <https://lloydatelier.nl/vorige-uitgaven/> Vaste lezers geven wij

de 'primeur' van drie nummers, met andere woorden: op de website is een uitgekomen nummer pas na drie maanden zichtbaar. **Wij zullen uw oproep aan oud Koninklijke Rotterdamsche Lloyd-medewerkers op zowel de website als in het volgende e-magazine plaatsen. Het betreft oud Lloyd-personeelschef Leen van den Brug en diverse toenmalige wal-bankwerkers, waaronder een bankwerker die bij de Lloyd-Harmoniekapel speelde.** Wellicht al in uw bezit, toch hierbij een foto van Bram van de Veer en een van de Lloyd-Harmoniekapel uit 1953. Met vriendelijke groet, Ed van Lierde,



Grondlegger Willem Ruys J.D. Zn. met zijn vlag en eerste zeilschip, het barkschip: 'Cornelis Wernard Eduard' - 1839

